

Oponentský posudek diplomové práce Marka Prokše
“Mezinárodněprávní ochrana klimatu”

Diplomant se ve své práci zabývá jednou z dílčích otázek mezinárodněprávní regulace ochrany životního prostředí, ochranou klimatu. V práci která je přehledně členěna podává v úvodu stručně přehled o tom, čím se mezinárodněprávní ochrana životního prostředí odliší od obecného mezinárodního práva, poté předkládá čtenáři přehled vývoje mezinárodněprávního zakotvení ochrany klimatu přes založení mezivládního panelu pro změnu klimatu v 70. letech, rámcovou úmluvu OSN o změně klimatu, Berlínský mandát, Kjótský protokol k Rámcové úmluvě, Marakéšské dohody, akční plán z Bali až po poslední vývoj, na konferencích slavných stran v Kodani a následně v mexickém Cancúnu. Ve třetí části se zaměřuje na podrobnější rozbor Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu a ve čtvrté pak rozebírá Kjótský protokol. Právě tato dvě části tvoří jádro samotné práce a poskytují čtenáři nezbytný vhled do základních otázek spojených s ochranou klimatu na mezinárodní úrovni. Poslední, pátá část je věnována kritickému rozboru aktuálních problémů a nedostatků celého smluvního systému, ale i jeho nepochybných úspěchů.

Práce je napsána velmi přehledně, předkladatel prokazuje, že se se zpracovávanou problematikou dobře seznámil. Při zpracování vycházel diplomant z řady primárních a sekundárních pramenů. V této souvislosti je nutno pouze litovat, že použité zahraniční sekundární prameny nebyly právě nejaktuálnější a do jisté míry absentuje odborná zahraniční časopisecká produkce. Na druhé straně je zjevné, že autor práce vycházel z pramenů internetových a z relativně bohaté produkce české.

Jak je již uvedeno výše, práce je přehledně členěna, je napsána dobrou češtinou a kromě výše uvedené drobné výtky týkající se práce se zahraniční literaturou, lze práci vytnout již jen poze jistou obecnost. Patrně každá z dílčích kapitol by mohla být rozpracována do podoby samostatné práce a některé zajímavé oblasti tak zůstávají pouze naznačeny a práce skluzává do pouhé popisnosti bez toho, že by

se v ní odrážela analýza praxe smluvních stran po přijetí Rámcové úmluvy a Kjótského protokolu. To však nebrání oponentovi v tom, aby doporučil práci k ústní obhajobě s otázkou na to, jaké jsou praktické zkušenosti z prováděním klíčových smluvních závazků v oblasti mezinárodněprávní ochrany klimatu, včetně obchodování s emisními povolenkami.

V Praze dne 10. května 2011

Vladimír Balaš